

ՇՆՈՐՇԱՌԱՆԴԵՍ ԱՐԺՇ. Տ. ԶԱԻԷՆ Ա. ՔՇԵՅ. ԱՐՁՈՒՄԱՆԵԱՆԻ «ԱԶԳԱՊԱՏՈՒՄ»-Ի Դ. ՀԱՏՈՐԻ Գ. ԳԻՐՔԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

Ուրբաթ, Նոյեմբեր 21, երեկոյեան ժամը 7.30-ին, Առաջնորդարանի համալիրին մէջ դեղի ունեցաւ շնորհահանդէն՝ թեմի հոգեւորականաց դասու անդամներէն Արժ. Տ. Զաւէն ա. քին. Արզումանեանի «Ազգապատում»ի Դ. Հատորի Գ. Գիրքի հրավարակութեան առիթով:

Երեկոյթը, որ կը վայելէր Ամերիկայի Արեւելեան թեմի առաջնորդ Գերշ. Տ. Խամակ արքեպոս. Պարսամեանի նախազահութիւնը, կազմակերպութ էր Առաջնորդարանի Գրիգոր և Գլարա Զոհրապ Տեղեկապուրթեան Կենդրումին կողմէ: Ներկայ էին շրջանի հոգեւորականները և գրաւել հասարակութիւն մը:

Բացման խօսքը կարարեց Տեղեկապուրթեան Կենդրունի վարիչ Հոգշ. Տ. Գրիգոր ծ. Վրդ. Մագսութեան, որ ըստ, թէ Տէր Զաւէնի աշխարհասիրութեան այս վերջին գիրքը արդէն իսկ սկսած է դարաձուիլ և ամեն կողմէ բարձր գնահարական սրանալ, քանի որ բացարիկ դեղ մը ունի ան մեր այս շրջանի պարմագրութեան մէջ: Խայերէն լեզուով բազմաթիւ պարմական աշխարհասիրութիւններ կէտ մնացած են, ըստ Հայր Սուրբը, և թուեց կարգ մը կիսաւարք կարեւոր գործեր: Հայր Գրիգոր իր ուրախութիւնը յայլնեց, որ այսօր գնահարակ պիտի յայլնուի Տ. Զաւէն ա. քահանային, որ կրցաւ ամբողջացնել ժամանակակից պակմութեան նուիրուած այս կարեւոր գործը: Անեցոց նաև, որ բոլոր ժողովուրդները չեն, որ պարմագրութիւն ունին, օրինակ՝ հսկայ հնդիկ ժողովուրդը, որ իր պարմութիւնը չէ փոխանցած, թիւ է թիւ այն ժողովուրդներուն, որոնք պարմութիւն գրած են. պարմագրութիւնը ժողովուրդի մը դրուած երկնատաք նույն մըն է, եւ մեր ժողովուրդը այդ քիչերէն մէկն է, որ հաւանաբար քրիստոնէութեան անմիջական ազդեցութեան ներքեւ Ե. դարէն սկսեալ ծակած է իր յափուկ պարմագրութիւնը:

Ապա ելոյթ ունեցաւ Ուխնվուր Փէնսիլվանիոյ Ս. Սահակ և Ս. Մեսրոպ նկեղեցւոյ հոգեւոր հովի Հոգշ. Տ. Խայկազուն ծ. Վրդ. Նաճարեան:

Հայր Խայկազուն ըստ, որ «Ազգապատում»ի Գ. Գիրքը հրավարակութ է Ամերիկայի Արեւելեան թեմի Առաջնորդարանի «Զօն եպս. Տէր-Յակորեան» հիմնադրամին կողմէ՝ որպէս Ս. Վարդան Մակենաշարի հրավարակութիւն: Անդրադառնալով գիրքի բովանդակութեան՝ ըստ, որ 360 էջերէ բարկացած այս հրավարակութիւնը նուիրուած է երջանկայիշապակ Վազգէն Ա. Ամենայն Հայոց Հայրապետիք՝ նօր քառասուն վարիններու հայրապետական գործունեութեան և ժամանակակից անցքերուն: Գիրքը կը վերջանայ Երեւանի Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Մայր Տաճարի կառուցմամբ, որ երազը եղած էր Վազգէն Ա. Հայրապետին: Տէր Զաւէն օգբագործած է 87 աղբիւններ: Ներկայացուած շրջանը (1955-1995 թթ.) շաբ իրայագրով շրջան մըն է՝ բազմաթիւ դէպքնրով և ենթաքրքրական դէմքերով, որոնք այդ հագործին մէջէն մեր դիմաց կը դադարանցնեն: Ինչպէս նախորդ հագործներու պարագային՝ հեղինակը այս գիրքին մէջ եւս ջանացած է Օրմանեան Մարգարանի

գրեակերպին հետևաի՝ շարունակելով պատրմութիւնը: Դէքը է ըստ նաև, որ Օրմանեան Սրբազնի շրջանէն և մանաւանդ Եղեռնէն եփք Սփիտքը կազմուած էր, և հետեւարար զիստնական մեր Տէր Հայրը կրցած է աղբիւներ զբնել և նկարագրել Սփիտքի պայմաններուն մէջ զարգացող և գործող մեր թմներու պատրմութիւնո:

Երկրորդ խօսողը՝ Պէյսայիր Նիի Եռթի Սրբոց Նահապակաց եկեղեցւոյ հոգեւոր հովի Հոգ, Տ. Վահան Վրդ. Յովհաննէստան իր խօսքը ներկայացնու անզնուն տօնում:

Հայր Սուրբ Խաչի ներկայացուց երեք հավորներու բովանդակութիւնը. ա) S. S. Գևորգ Ե. Սուրենեան (1911-1930), բ) S. S. Խորեն Ա. Մուրավրէցեան և S. S. Գևորգ Զ. Չեռլիցեան (1930-1955), զ) S. S. Վազգէն Ա. Պալճեան (1955-1994): Անդրադառնալով Օրմանեան Սրբազնի «Ազգապարում» ներում՝ ըստ, որ մինչեւ 20-րդ դարու առաջին փասնամնակը Հայ Եկեղեցու պարմութեան լաւագոյն աղբիւները կը հանդիսանան, իսկ 20-րդ դարու պարմութիւնը կը դրուի, դարձեալ երեք հավորով, Արծ. S. Զաւեն ա. քինյ. Արզումանեանի քաջարի և յանդուց աշխարհասիրութեամբ:

Նախըան օրուան մեծարեալ Տէր Հայրը հրաիրելը, հանդիսավարը ըստ, որ եր Տէր Հօր առաջին հափորը լոյս գենս «Ազգապարում» խորագրով, ոմանք քիչ մը վերապահութիւններ ունեցան այս մասին, բայց այդպիսիք կարեւոր է, որ յիշեն, թէ Ե. դարձն սկսեալ մեր բոլոր պարմագիրներուն գործենը որպէս խորագիր ունին «Պարմութիւն Հայոց», և այդ փիփրոսը մէկը միւսէն առնելով՝ շարունակած են յաւերժացնել: Տէր Զաւէն ալ «Ազգապարում» խորագիրը օգիտազրուելով ցոյց կը գրայ, որ կը շարունակէ կարեւոր աշխագասիրութիւն մը, և երկրորդ՝ կ'ոգեկոչէ կարեւոր հեղինակ մը, իսկ մենք այսօր զինք պարուելով կ'ոգեկոչներ նաև հանգուցնալ մեծանուն Մահարիա արքեաս. Օրմաննեանը, որուն աշակերդներուն աշակերդներուն աշակերդեց Տէր Հայրը Ամբիլիասի Դարեվանքի իր ուսանողութեան շրջանին: Կենսազրական անհրաժեշտ փեղեկութիւններ դալէ եքը՝ հրաիրեց Արծ. Տ. Զաւէն ա. քինյ. Արզումաննեանը՝ որպէսզի իր խօսքը ու:

Տէր Զաւէն նախ շնորհակալութիւն եւ երախսպազմիւթիւն յայգնեց Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս Ն.Ս.Օ.Ս.Տ. Գարեգին Բ.ին, որ «Օրինութեան Գիր» շնորհած էր իր աշխաբա-սիրած Գ. Գիրքի հրապարակութեան ադիթով, առաջնորդ Գևորգ Տ. Խաչակի արքեպիսկոպոս, Պար-սամեանին, որ կարգադրութիւններ ըրած էր որպէսզի երեք հափորներն ալ հրապարակուին Առաջնորդարանի «Զօն Եպս. Տէր-Յակոբեան Հիմնադրամ»ին կողմէ, ինչպէս նաև երկու քանախօսներուն: Ցիշելով անուններ՝ ան ըսաւ, որ մեր պատրութեան իրաքանչիր շրջանը ունեցած է: իր պատրմագիրը, և 20-րդ դարը դարբեր չէր կրնար ըլլալ միւս դարերէն: «Գ. Գիրքը ընդգրկող պարմութեան ականապես վկան և նաև մասնակիցը եղած եմ», - ըսաւ Տէր Հայրը, և իր ուրախութիւնը յայգնեց, որ կարելիսկութիւնը ունեցած է աւարքելու և պապարութեան յանձնելու վերջին աշխաբասիրութիւնը: «Ամբիւրներու հարցը շափ կարե-տր է, աղբիւրներու ընդունութիւնը կապարելու ընթացքին շափ զգոյշ պէտք է ըլլալ. անոնց վաւերականութիւնը շափ կարեւոր է: Ուրախ եմ, որ Սովետական իշխանութեան օրերու Դայ Եկեղեցւոյ պատրմութիւնը, պարմական փասփաթութերէն և վաւերագիրներէ: Քաղ-ուած, վեց հափորներով հրապարակուեցան, այդ գիրքերը մնածապէս օգտակար հանդիսա-ցան Բ. Գիրքի պապութեան շրջանին»: Շնորհակալութիւն յայգնեց նաև այն Եկեղե-ցական առաջնորդներուն, որոնք ընդառաջնորդով իր խնդրանքին՝ որկած էին իրենց գաղութ-

ներու պատմութեան վերաբերեալ թղթակցութիւններ եւ փասդարութեր: Տէր Զաւէն իր մեկնարանութիւնը ներկայացուց Վազգէն Ա. Կաթողիկոսի ընդուռութեան պարագաներուն մասին, թէ ինչպէս ասդուածային միջամբութեամբ եւ նախախնամութեամբ անկրօս Սովետական ու Հայասպանի Կառավարութեան միաձայնութեամբ ճիշտ անձը ընդուռուեցաւ որպէս Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս: «Վազգէն Վեհապատ իմասդութիւնն ու դիւնազիկութիւնը ունեցաւ Հայ Եկեղեցին ծանօթացնելու աշխարհին եւ աշխարհը դէպի Էջմիածին առաջնորդելու» խօսքերով Արժշ. Տ. Զաւէն ա. քինյ. Արզումաննան վերջացուց իր ելոյթը:

Թեմակա առաջնորդ Գերշ. Տ. Խաժակ արքեպոս. «Պարսամեան իր փակման խօսքին մէջ ըստ. «Մեզի համար ուրախութիւն եւ պարի է հասպարել, որ Օրմաննան Սրբազանի գրած «Ազգապատրում»ի երեք հայորներուն շարունակութիւնը, դարձեալ երեք հայորներով, զրելու յանդենութիւնը, քաջութիւնն ու «սրբազան խենթութիւնը» ունեցած է մեր թեմի աւագ Եկեղեցականներէն մէկը, յանձինս Տ. Զաւէն ա. քինյ. Արզումաննանի, որ ծանօթ է իր գրական վասդակով՝ նախննաց գործերու թարգմանութիւններով, ուսումնասիրութիւններով եւ հովուական արդիինքններով: Խոկ «Ազգապատրում»ի յաւելուածական երեք կոթողական հայորներու հրապարակութիւնով ան իրավէս արժեցուց դարիներ առաջ Քոլոմայիս Համալսարաննեն իր սրբացած Տոքթորայի աստիճանը:

«Անվարան կերպով կրնանք վկայել, որ Տէր Զաւէն յաջողած է պատմութիւնը արձանագրել անաշառ եւ առարկայական կերպով: Եւ այդ աշխարհանքին արդիինքը փոխանցած է ընթերցողին հաղորդական, բայց ոչ հասարակ, այլ վերամբարձ ոճով մը, որ վայել է Եկեղեցական պատմագրութեան:

Օրմաննան Սրբազան չկրցաւ վայելել իր «Ազգապատրում»ի Գ. Հապորի հրապարակումը: Ուրախ ենք, որ մեր սիրելի Տէր Զաւէնը այդ բախսրդ ունեցաւ, և մենք այսօր հատարուած ներ միասնաբար շնորհատրենու զինը եւ հրապարակա մեր գնահարանքը յայդնելու իրեն: Վարձք կապար, Արժշ. Տ. Զաւէն ա. քինյ. Արզումաննան»:

Երենոյթի աւարտին ներկաները առիթ ունեցան շնորհատրենու հեղինակ Տէր Հայրը և մակագրել փալու գիրքերը:

ԴԻՒԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆԻ